

d'Autonomia. Per tant, lleial també amb la història autonòmica i democràtica constitucional del poble valencià dins d'Espanya estos últims anys.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

I per acabar, i per acabar, senyor Pla, li convida a disfrutar personalment i políticament d'este moment tan important, del qual vosté (*veus*) és actor també principal.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Correspon la pregunta formula per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa.

Senyor Ribó, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Bon dia.

Jo volia comentar una notícia del divendres. El conseller d'Obres Públiques va reivindicar les competències paregudes, per a l'aeroport de l'Altet i Manises, a la Generalitat de Catalunya per a l'aeroport del Prat. Això és el normal, normal. Però el curiós no és açò. El curiós és que es basava en l'esperit de la clàusula Camps. És curiós, és lògic. No es podia basar, Estatut en mà, en res escrit.

I mire vosté, jo em vaig preguntar quan vaig llegir esta notícia: quantes vegades haurem de reivindicar coses que seran normals en Andalusia, en Catalunya, en Galícia, basant-nos en l'esperit, la filosofia, la música... havíem d'haver escrit açò i no ens vàrem atrevir? Quantes vegades haurem de plorar i implorar coses que són normals i seran normals en altres comunitats, coses que no hem sabut defensar en la redacció de l'Estatut com a valencians? Bé, d'això en parlarem la setmana propera, però em dóna la sensació que furtivament, perquè el senyor portaveu del PP ja m'ha dit que no s'acceptarà cap esmena, en les seues paraules, perquè es tanca el procés en les Corts Generals. Evidentment, jo crec que este no és una exercici de sobirania d'estes Corts afirmar açò.

Però, bé, senyor president, jo li he preguntat al govern per quins criteris té de recuperació dels béns cultural, perquè moltes vegades, senyor president, li hem demanat, el nostre grup, per la recuperació dels papers de Salamanca, robats, com sap, per les tropes de Franco, a persones i entitats valencianes.

Malgrat l'acord unànime d'aquestes Corts, senyor president, mai s'ha mostrat favorable al retorn d'aquests documents. Es basaven sempre en una argumentació per a justificar-ho: cal respectar la unitat de l'arxiu de Salamanca. Mire per on, la devolució de part d'aquest arxiu a la Generalitat de Catalunya ha fet canviar abrupta i sobtadament el seu criteri. En pocs dies han passat a reivindicar i reclamar documents i béns valencians fora del nostre territori, alguns que estan en arxius des de fa molts segles.

Ja no importa la unitat d'arxiu? Han canviat vostés de criteri? I de veritat, ens agradaria saber quin criteri tenen respecte a aquest tema, perquè pensem que és important. (*Veus*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Senyor síndic del Grup Esquerra Unida, de moment, de moment, els aeroports no són un museu ni un arxiu, i menys en la Comunitat Valenciana, que creixen amb força. En qualsevol cas, vosté sap que eixa competència –jo crec que pareguda, pareguda a la gestió dels ports– es pot transferir mitjançant una llei de l'Estat. I, per tant, és una qüestió que demanarem, òbviament si eixa transferència de gestió es fa a una altra comunitat autònoma.

La segona qüestió que també ha tocat vosté en la seua argumentació de la pregunta dels arxius respecte de la decisió última de les Corts Valencianes respecte de l'Estatut. Bé, a mi me pareix que és el que correspon. És a dir, el que ve de les Corts Generals ha de ser ratificat, en tot cas, per una votació de les Corts Valencianes. És a dir, el cicle també està perfectament previst. No seria el mateix que no hagueren de pronunciar-se les Corts Valencianes respecte d'alguna modificació feta a les Corts Generals. Ho dic perquè desgraciadament, una vegada més, escolte el complex, el complex respecte d'altres territoris, i és una llàstima perquè vosté també hauria d'estar feliç com a valencià del que està passant a la nostra comunitat autònoma, que és millor, molt millor que el que ocorre a altra comunitat autònoma, tantes vegades somniada en el seu discurs.

I respecte de la tercera qüestió, jo crec en la unitat d'arxius, jo he sigut conseller de Cultura. I la veritat és que és una llàstima trencar els arxius i els museus, és una llàstima. S'imagina vosté trencar ara, per exemple, el Museu Nacional de Ceràmica que tenim a València? Seria una llàstima que la gent es portara les peces de ceràmica d'altres llocs d'Espanya, i hi ha peces de ceràmica de molts llocs d'Espanya. O, per exemple, el nostre Museu de Belles Arts. O altres també.

Què hem dit mosatros? Estructuralment, sí als arxius i als museus, tal i com estan en estos moments. Cojunturalment, si hi ha un govern autòmic que està demanant i aconseguint que arxius comencen a espedaçar-se, mosatros també el dret a eixa comunitat autònoma de demanar-li, entre altres qüestions –i me pareix del més normal, i espere que vosté me recolze–, el Llibre del Repartiment, per exemple, que està en l'Arxiu de la Corona d'Aragó, hui a la ciutat de Barcelona, i que mosatros també tenim l'Arxiu del Regne de València, que és hereu directe de l'Arxiu de la Corona d'Aragó. O vosté no està d'acord en demanar a qui trenca la unitat d'arxius el Llibre del Repartiment fundacional del Regne de València?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula, senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

De l'Estatut, en parlarem la setmana que ve i l'altra. Però li vull recordar que a més de recolzar i aprovar un estatut, es poden introduir modificacions, que després poden anar a una comissió a Madrid, conjunta. Això diu, això diu la resolució del parlament.

Mire vosté, és significatiu, és molt significatiu que vostés utilitzen la unitat de l'arxiu per a dificultar i obstruir el retorn dels papers de Salamanca valencians. És significatiu perquè l'únic element que unifica aquestos papers és el robatori i la repressió dels vençuts que realitzà el franquisme. És l'únic element d'unificació d'aquest arxiu. I

vostés el defensen com si foren els hereus d'aquest robatori, com si defensaren aferrissadament un patrimoni expropiat.

Mire vosté, a nosaltres ens dóna la sensació que no només són hereus o pretesos hereus, sinó que es comporten com a descendents ideològics i per açò els molesta tant que els «papers de Salamanca valencians» retornen als seus legítims propietaris. Són papers de ciutadans valencians, com els descendents de don Vicente Blasco Ibáñez, de desenes d'ajuntaments valencians d'arreu del país, de col·legis oficials, com el d'Advocats o el de Metges. Reivindiquen, per tant, vostés, en primer lloc, una cosa que està clara, el retorn d'aquests papers si volen tindre alguna credibilitat, reivindiquen açò, que és una cosa que ha fet estes Corts i que ho han demanat ajuntaments, col·legis i particulars.

I mire, li vull ressaltar la gran contradicció, la segona gran contradicció del seu plantejament. Posar-se a reivindicar béns de l'exterior de la comunitat i no haver fet mínimament els deures dins. Per exemple, no creu, senyor president, que abans de posar-se a reivindicar caldria fer un catàleg de béns culturals que han eixit fora d'esta comunitat? No creu que calia fer l'inventari general del patrimoni cultural? Efectivament, hi ha coses perdudes, robades per ahí. En un museu de Lleida, per posar un altre exemple, hi ha un guerrer espoliat del conjunt d'art ibèric de la Valltorta. I em sembla correcte que es demane, em sembla totalment correcte que es demane. Però quants anys fa que la Valltorta va ser declarada Patrimoni de la Humanitat per la Unesco? Des de 1998. Fa vuit anys. Com està? Com està el tema? Com està el Parc Cultural de la Valltorta, de què parlen des de fa vuit anys? Com està? Abandonat. Absolutament abandonat.

Senyor Camps, no valdria la pena preocupar-se també del patrimoni que tenim abandonat? Nosaltres tenim la convicció que realment vostés reivindiquen el patrimoni, més que per aconseguir-lo, per a fer soroll, per l'aldarull, per a mantenir, en definitiva, la pressió en la caldera anticatalanista. «Senyor conseller, pose-li llenya que la pressió està baixa».

I mire, ho diem...

El senyor president:

Gracias, señor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Fan vostés el mateix de sempre, muntar aldarulls, muntar reivindicacions de primera pàgina, i açò, entre d'altres coses, va en contra de la recuperació d'este patrimoni que nosaltres pensem que s'ha de recuperar. Muntar aldarulls i muntar estos plantejaments no ajuden a reivindicar el patrimoni. Açò es fa mitjançant mecanismes de col·laboració, no es fa mitjançant mecanismes de primera pàgina de confrontació.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.
Senyor Ribó, a qui li invite, una vegada més, que vote a

favor de la reforma estatutària. Té la gran oportunitat, dins de quinze dies, de sumar-se a la majoria de valencians que volem esta reforma constitucional, i en la nostra història li dic que l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, sempre que no es reserve per part de l'Estat la gestió dels aeroports d'interès general, pot assumir la seua gestió gràcies a esta reforma estatutària, senyor Ribó. Per tant, eixa qüestió. La primera qüestió queda absolutament invalidada respecte de la seua reflexió.

Segona qüestió. S'està fent ja un catàleg de béns culturals i patrimonials històrics, s'està fent, del poble valencià fora del nostre territori.

Tercera qüestió. Vosté no ha anat per la Valltorta! No té ni idea! Segons el que diu, no ha passat vosté per la Valltorta en la vida, senyor Ribó, en la vida! Diga-m'ho, ha passat vosté per la Valltorta, senyor Ribó? A que no? No ha passat, no. Està dins de la sobirania autonòmica del poble valencià. No diga coses que no són, senyor Ribó. Vosté no ha passat per la Valltorta. No! No ha passat! Impossible. Segons ha parlat vosté és materialment impossible.

I l'última qüestió. Jo he dit, jo he dit, jo vull..., jo, i jo crec que la majoria immensa dels ciutadans, volen la unitat de museus i d'arxius, és normal, per una qüestió pràctica, una qüestió pràctica. Tindre els objectes que tenen una relació directa en un mateix espai per al seu estudi, la seua documentació, la seua visita. Ara, si hi ha una comunitat autònoma que conjunturalment, per la pressió d'Esquerra República de Catalunya, necessària per a Zapatero per a continuar governant... Per cert, per què no li pregunta al senyor Zapatero? Perquè la ministra Calvo davant –en el Senat–, davant del conseller de Cultura va dir que mai deixaria que els papers de València vingueren de l'Arxiu de Salamanca. Podria preguntar vosté al president del govern.

Però, en qualsevol cas, joestic d'acord, com he dit, en la unitat d'arxiu i de museus (*remors*). Ara, si una comunitat autònoma de manera conjuntural ha pogut trencar la unitat d'un arxiu, jo demane el Llibre del Repartiment. Que vosté no està d'acord amb mi? Per què vosté no està d'acord amb mi en demanar el Llibre del Repartiment a l'Arxiu de la Corona d'Aragó i que vinga ací, a l'Arxiu del Regne de València? Per què no està d'acord? Doncs pel mateix perquè no va per la Valltorta, perquè estes qüestions li interessin mínimament, mínimament. (*Remors*)

En fi, estem vivint, com he dit abans, un gran moment (*el senyor president colpeja amb la maceta*)...

El senyor president:

Señor Sarriá.

El senyor president del Consell:

Jo torne a agrair, una vegada més, a tots els diputats del Grup Parlamentari Popular i del Grup Parlamentari Socialista el gran treball que han fet respecte de la reforma d'este Estatut. També als diputats d'Esquerra Unida, que han treballat, i de valent, en molts casos i en molts moments respecte d'esta reforma.

I, com a president de la Generalitat i com a valencià, invite, una vegada més, Esquerra Unida a votar sí a l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, sí al futur de la Comunitat Valenciana, sí a la nostra prosperitat, sí al nostre desenrotllament polític, sí a la nostra personalitat, sí a la nostra força política dins i fóra d'Espanya, sí a un moment històric que convida a Esquerra Unida a sumar-se.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Se suspén el ple durant uns minuts.

(*Se suspén la sessió a les 10 hores i 41 minuts*)

(*Es reprén la sessió a les 11 hores i 20 minuts*)

(*Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Rosa María Barrieras Mombriú*)

La senyora vicepresidenta primera:

(*Inoïble*) ...pel Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula l'honorable conseller, senyor Blasco.

Compareixença del conseller de Territori i Habitatge per a informar sobre els permisos mediambientals que s'han concedit a l'empresa Poligas de Ribesalbes des del mes d'agost de 2003 fins al dia de la data i també sobre els condicionaments tècnics o mediambientals en què s'han fonamentat aquests

El senyor conseller de Territori i Habitatge:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Senyor diputat que ha presentat esta compareixença, vull assenyalar-li que des de la dota que vosté assenyala només s'han emés des de la Conselleria de Territori i Habitatge tres autoritzacions. La primera d'elles va ser el 7 d'agost de 2003, per a l'operació de gestió de residus no perillosos i de la qual la pròrroga va ser denegada abans de complir l'any de la seua autorització.

La segona va ser el 12 de juliol de 2004, en la que se li atorga l'autorització administrativa per a la producció de residus perillosos que es generen com a conseqüència de l'activitat de valoració energètica d'envasos de plàstic. Esta autorització inclou la producció de residus perillosos relacionats en la resolució corresponent. No obstant, la dita autorització estava condicionada a que l'empresa Poligas Ambient obtinguera l'autorització administrativa per a l'explotació de l'activitat de gestió de residus no perillosos, consistent en la valoració energètica de residus d'envasos de plàstic, atés que esta és l'activitat principal d'esta empresa. Esta última autorització li va ser concedida el 3 d'octubre de 2005 per a l'operació de gestió de residus no perillosos R1, valorització energètica, per mitjà de la tècnica de gasificació dels elements següents: residus de plàstic, borumballes i rebaves de plàstic, envasos de plàstic, envasos de fusta, paper i cartró, plàstic i cautxú i fusta.

Les activitats de gestió autoritzades són únicament les de valorització dels residus que li he descrit i dins del procés proposat en la documentació presentada en el seu moment per l'empresa i que s'inclouen en l'expedient corresponent. I en cap cas esta autorització administrativa comprén aquells residus de naturalesa perillosa subjectes a la disposició addicional primera del Reial Decret de 1997, pel qual es modifica el Reglament per l'execució de la Llei bàsica de residus tòxics i perillosos. La resolució per la qual s'atorga la dita autorització està sustentada per l'aplicació de la normativa bàsica estatal i també per la Llei de residus de la Comunitat Valenciana.

L'expedient de tramitació de la resolució d'autorització consta de projecte tècnic i de projecte d'explotació per a esta instal·lació. A més, els tècnics dels servei de residus

industrials, durant una visita que feren en agost de 2005 a les instal·lacions, van constatar l'execució i la implantació de determinats equips del sistema d'aigua residual dels processos que tendixen a millorar el seu rendiment.

Per tant, senyoria, d'una altra banda també li assenyalaré que, en aplicació de les millores tecnològiques que estan disponibles, els focus corresponents a l'evacuació dels gasos dels motors de combustió, tots han de respectar el que estableix el Reial Decret 653/2003, quan a valors límits d'emissió i periodicitat i condicions dels controls per mesurament, entenen que l'activitat principal consistix en la generació d'energia elèctrica.

He de dir-li, per últim, que tant l'empresa com l'activitat exercida per esta es troben, segons els criteris dels tècnics de la Conselleria de Territori i Habitatge, dins de les prescripcions tècniques i mediambientals que es deriven de la legislació vigent.

Moltes gràcies.

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Socialista, el senyor Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Gràcies, presidenta.

Senyor conseller, ens trobem amb una planta de tractament de residus plàstics per a la seua valorització energètica que es localitza al terme de Ribesalbes, a la província de Castelló. Estic d'acord amb les seues primeres apreciacions, 7 d'agost de 2003 i 3 d'octubre de 2005, respecte a autoritzacions administratives.

Ara bé, jo li he de recordar dos qüestions molt breus. La primera. És cert, com diu vosté, que el 7 d'agost de 2003, la direcció general de Qualitat Ambiental va atorgar la corresponent autorització administrativa per un període de cinc mesos, és a dir, fins el 31 de desembre de 2003. Arribat aquest 31 de desembre l'empresa, malgrat haver esgotat la seua autorització, vosté mateixa ho ha dit, la pròxima 12 de juliol de 2004, va seguir desenvolupant la seua activitat al llarg de tot l'any 2004, que és quan vostés li tornen a donar de nou autorització administrativa.

Per tant, quasi un any de funcionament irregular, durant el qual vosté, malgrat ser jo li diria que coneixedor de tota una sèrie d'irregularitats, no va fer res per a paralitzar la seua activitat, sobre tot una indústria i una activitat que se situa, es localitza, a menys de 400 metres de distància del cas urbà. I li dic que vosté era coneixedor de les irregularitats, perquè els mateixos informes que els tècnics de la seua conselleria li van passar a vosté, després els vam tindre nosaltres.

I vaig a citar-li tres irregularitats que diuen els seus tècnics. Al poc de caducar la primera autorització administrativa, un enginyer del departament de Qualitat Ambiental de la seua conselleria va realitzar una visita a la planta i va comprovar, entre altres deficiències, que per exemple l'altura de l'entorxa era insuficient o que l'edifici de la depuradora no tenia els filtres d'extracte corresponent. Posteriorment, en febrer de 2004, el servei de protecció d'ambient atmosfèric adverteix, li adverteix a vosté, que se superen contínuament els nivells de CO2 als cinc focus o motors de la indústria en qüestió. Però, encara més, a maig de 2004 la seua conselleria, mitjançant el servei de residus industrials, informen desfavorablement sobre una possible pròrroga de l'autorització en tant i en quant diuen els seus tècnics «*se siguen obser-*